

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună, mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sînt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați și pentru urmări pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.Administrațiunea țiarului
„Tribuna“.

Sibiu, 21 Iunie st. v.

Din toate părțile se ivesc presemne binevenite, din care în mod firesc și fără mare dar profetic se poate trage concluziunea, că n'are să fie conturbată pacea, de care se bucură astăzi popoarele Europei civilisate.

Evenimentul de căpetenie al timpului din urmă, schimbarea îndoită întemplată pe tronul Germaniei nu numai că n'a periclitat, după-cum se credea din multe părți, ci din contră se vede a fi întărit garanțiile de pace, pe care cei mai mulți o doresc, în contra căreia însă s'au arătat puternice curente, ca deosebire în acele părți ale Europei, în care, neexistând încă raporturi consolidate, lumea mai puțin se teme de sguduirile unui războiu.

Vorbirea resolută, însă calmă și loială, prin care tinutul monarh al Germaniei a făcut presunziunea impresiune cât se poate de bună. Ea a convins pe cei-ce erau în dubietate, că au să rămână neschimbate raporturile de prietenie ale Germaniei cu statele vecine, au să fie susținute legăturile de alianță,

inaugurate sub decedatul împărat Wilhelm I.

Prin aceasta este precisată situația generală pe un timp îndelungat. Puternicul stat militar, Germania unită, prin conducerea de fer a bătărilor ei cancelar, deopotrivă și de cealaltă de bersaglierii italieni, formează un centru înarmat în mijlocul continentului nostru, în contra căruia cu greu ne vine a crede, că își va ridica cineva brațul.

Ear' că acest centru este astăzi tot atât de tare și bine încheiat ca și înainte de moartea împăratului Wilhelm și Frideric, ne dovedește nu numai vorbirea cea memorabilă a urmașului lor, ci opinia publică din toate statele, care fac parte din alianța de pace.

Telegrama noastră de ieri ne dovedește, cât de strînse au devenit legăturile dintre Italia și Germania. Aceasta din urmă, țice principele de Bismarck — este mândră a proclama pe cea dintâie de prietenă a sa.

În monarhia noastră, afară poate de cele maghiare, toate foile de importanță au primit cu satisfacție enunțările noului împărat german, căci toți oamenii neturmentați de boale naționale și istorice nu pot decât să se bucure, când din astfel de loc se aude accentuând dorințe pacifice un glas atât de puternic și capabil de a da dorințelor sale pondul convenit.

Tot cu satisfacție au primit glasul pacinic dela Berlin și statele cele mici din Orientul european. Și nici că se poate altfel, după-ce ele mai mult ca ori-și-cine au trebuință de timp de dezvoltare și consolidare și prin urmare de nimic mai puțin ca de turburările unui războiu.

Cine dară ar pute să zădărnicească așteptările legitime ale lumii doritoare de pace?

Noi credem, că cel puțin deocamdată nimenea.

Rusia, care era mai amenințătoare în primăvara anului acestuia, a devenit și ea cu mult mai conciliantă.

„Le Nord“, organul francez din Bruxelles al diplomației rusești, accentuează în mod aproape ostentativ, că Rusia recunoaște caracterul *pacinic* al alianței triple. În același timp alte organe importante rusești anunță ca fapt

positiv întrevăderea împăratului Wilhelm II. cu Țarul Rusiei. „Kreuzzeitung“ din Berlin aduce scirea, că principele de Bismarck a isbutit a îndupleca politica rusească să renunțe la alianța cu Franția, că raporturile ruso-germane de mult n'au fost atât de bune ca în prezent și că de aici se așteaptă o influență binefăcătoare și asupra relațiilor monarhiei noastre cu imperiul nordic. Am pute să înregistram încă o mulțime de sciri simptomatice, din care ese la iveală, că Rusia a renunțat a se mai gândi la planurile sale războinice. Ne înșelăm poate, dar' după starea actuală a lucrurilor ne vine tare a crede, că — se nu țicem mult — pentru anul acesta n'avem să ne temem de vre-o agresiune din partea Rusiei.

Franția în sfîrșit se pare și mai puțin amenințătoare. Situațiunea ei se caracterizează prin două cuvinte. Isolată înafară și desbinată înlăuntru. Dintr'un incident neînsemnat, ministrul ei de justiție, după-cum se anunță, are să cadă și după el va căde poate întreg cabinetul radical. Preste tot acolo domnește o stare de lucruri, care numai stabilă nu se poate numi. Abstragem dela diferitele curente ca: Cesarismul, Boulangerismul și toate celelalte, care încă merită atențiune, dar' singur partidul republican îl vedem clar, împărțit și ne-capabil de acțiuni mai temeinice, vedem guvernele trăind vieți efemere și nu putem crede, că această țeară va ajunge în curînd cel puțin la valoarea convenită în concertul european și cu atât mai puțin la atîta consolidare, ca să poată deveni amenințătoare.

Va fi așadară pace — însă ce fel de pace? Pace înarmată din tâlpi până în cerceț, pace păzită de milioane de baionete, pace, care ține popoarele întregi sub arme, pace, care înghite jertfe materiale aproape insuportabile.

Prin urmare situațiunea tot grea are să rămână, deși nu este iminent pericolul de războiu. Căci evitarea lui consumă aproape atât de mult ca și purtarea lui și de a lui frică exprimată prin bugete cu deficite și credite extraordinare, ale căror cifre au devenit aproape fabuloase, geme lumea întreagă.

Gemem și noi Românii de sub coroana Stîlui Ștefan, căci preste tot săraci

find, mai mult ca alții simțim binecuvîntările acestei păci.

De aceea este naturală întrebarea, care ni se impune, că adevărat ce vom face, dacă vom fi siliți a ne „bucura“ încă multă vreme de asemenea pace?

Nu sînturi, de ajuns suferințele noastre de alte feluri, nu e destulă fericierea morală și culturală, care se revarsă preste noi din partea stăpînirii, mai vine și pacea, de care ne bucurăm, deși noi o vedem numai în figurile puțin ademenitoare ale receptorului și executorului de dare!

Ei bine, ce să facem?

Să fim înainte de toate cuminte. Să arătăm păcii, că deși ea nu ne dă nimica, ci ne cere numai jertfe și încă foarte mari jertfe, de noi n'are de a se teme nimica.

Șe ne silim de altă parte a fi harnici să suportăm greutățile, care se revarsă și asupra noastră din situațiunea generală a lumii.

Să nu ne consumăm puterile în încordări zadarnice, să nu ne desbinăm, când nimenea și nimica nu ne silește, să stăm strînși la un loc și să ne gîndim meru la căile și mijloacele, prin care noi din propria noastră vrednicie putem să ne mai îndulcim poziția, dacă deocamdată nimenea nu ne spriginesce.

Ear' aceste căi și mijloace pe scurt se pot reasuma în două noțiuni, care pentru noi până acum sînt în mare parte sau de tot necunoscute, sau numai proprietate teoretică, ideală.

Aceste noțiuni sînt: cultură și avere. Până când situațiunea generală, pe care noi nu am făcut-o și nici nu o putem schimba, nu se va schimba sub influența altor factori mai puternici decât noi, n'avem decât să ne pregătim, pentru a fi în stare de a ne afirma după vrednicie, când va veni altă situațiune mai favorabilă.

Ear' vrednicia unui popor în ția de astăzi se măsoară după capabilitatea lui culturală și materială.

Ținuți în umilire de o stăpînire nedreaptă și nepăsătoare față de durerile noastre, ne este astăzi imposibil să luăm partea convenită în viața statului, în care ocupăm al doilea loc după importanța noastră numerică. Nu ne poate oprî însă nimenea, nici stăpînirea, nici șovinismul conlocuitorilor nostri,

ca să muncim și din munca noastră să adunăm tot mai mult capital de cultură și de avere materială.

Pot să ne pună multe feluri de pedeci în cale, poate să ne se îngreuneze concurența față cu alte popoare neobosite și perseverența vor învinge și pedecile și concurența și la urma urmelor, deși mai greu ca alții, tot trebuie să isbutim.

Ear' dacă vom fi uniți, luminați și nemuncați de sărăcie, atunci putem spera, că, schimbându-se situațiunea, vom ajunge și noi la rolul convenit în viața statului.

Ear' situațiunea se va schimba, trebuie să se schimbe, căci cea de astăzi este și nenaturală și insuportabilă.

O adunare a reuniunii agronomice a comitatului Sibiu.

(Urmare și fine.)

Scim însă, că cei mai mulți dintre d-voastră sînteți proprietari de oi, trăiți din oierit. Mă veți întreba dar', stau resp-ce v'am spus și în privința oilor? Vă răspund că stau. La oierit se simte mai cu seamă lipsa de nutreț. Dar' earna mai merge, căci oile stau la pășune, dar' earna și cu deosebire primăvara este rău, când trebuie să cumpărați nutrețul. D-voastră însă aveți fînațele dela munte, care astăzi produc nutreț puțin. Să cereți a face și acole nutreț mult și anume sămănând trifoiu. El se face și la munte, căci îi privesc locul umed și pămîntul greu. Și producerea lui nu cere multă cheltuială și muncă. Aveți să luați un loc, care a fost în anul premergător cultivat cu plante, care se sapă, să-l arăți, să-l grăpați și apoi să-l sămănați cu sămînță de trifoiu. Fiindcă el răsară slab și mîrunt, și până e mic îi strică și trigul și căldura, este bine să sămănați de odată cu el ovăs, care sau îl cosiți verde, sau îl lăsați să se coacă și îl secerăți. După se cere veți cosi în anul acela cel puțin odată, într'al doilea de 3 sau 4 ori, ear' într'al treilea cel puțin de două-ori trifoiul, care vă dă nutreț mult și bun.

Altă plantă, care o mănăncă bucuros toate vitele, afară de cai, sînt napii. Pe câmpurile d-voastre de pe șes ar fi fost foarte bine să produceți napi, care v'ar fi de folos mai ales primăvara, când fată oile și când lipsa de nutreț este mai simțită. De pe un lipșea de pămînt este mai simțită. De pe un lipșea de pămînt, sau cultivat se pot face 500 mîji de napi, sau 25 care pe an. Acesta v'ar scăpa de cumpăratul nutrețului și vai de economul, care cumpără nutreț.

Ați vădut din cele spuse cu ce avem să ne ocupăm noi în aceste adunări. Să spunem fiecare ceea-ce scim, și din cunoștințele fiecăruia să învățăm cu toții.

eată numai botul porcului că lunecă și lovesce pe țigan drept în nas. De frică scapă fedeleșul din mîna și talpa țigane, o tulesce fără să se mai uite ce e pe jos.

Ear' ciobanul se oprî în loc și se minună și el: cum naiba ajunge botul în fedeleș?

III. Țiganul vițel.

Și-apoi avea țiganul, avea mîi o nănașă frumoasă chip.

Dar' hoțul de naș nu era modru să-l misci de acasă, par'că el avea să toarcă, să fearbă și să legene.

Bietul fin, păcatul tinereții, se topia după naș-sa și, din înalt și suleget ce era din fire, se făcuse fus, nu alta.

Chibzuesce el cum chibzuesce, într'o după amăzi — nașa deregea ceva pe-afară — finul se furiează pe poartă și-i țice în taină:

— Hăi, nănașo, fă-ți pomână cu mine, mîncă-ți-ășa ochii și frumusețea, țeu, țeu, țeu, mîi placă-mîncă-te ochii te faci dumneață; lasă-mă, lasă-mă țeu să facem o leacă de dragoste, noi amîndoi. Ha, nănașo, când se viu la un păhar de rachiu, ha?

— Stai pe loc, fine, vor fi cam multe deodată: și dragoste, și plăcinte, și rachiu. — Ba nu-s multe țeu, că-s bune. Drăguță nănașo. . .

— Bine, mîi fine, bine! Fie cum țice tu. Apoi hai de seară, dumnealui și-așa nu-i

FOIȚA „TRIBUNEI“.

De ale Țiganilor.

— Anecdote din popor. —

I. Țiganul cioban.

Rămase tată-meu odată fără cioban. Ciobanul cel vechiu, nu mai țin minte de ce, plecase în cătănie, sau unde. În lipsa unui lucru mai bun ce să facă tata, se năvălese cu un țigan să-i păzească oile. Atîta treabă doar' poate face și un țigan. Fac ei tocmeală, că atîț și atîț și o păreche de cisme la sfintele Paști. Tocmeală făcută, țiganul ia arvună douăzeci de cruceri și ca mîne avea să intre în slujbă. Dar' și până una alta ca să arete, că nu-i om de lăpădat, ese fără zăbavă și țanțos cu turma la pășunat. Se rotia printre oi de părea că erau toate ale lui.

Era în turmă între berbeci unul mai ales mare și împungător. Țiganul, veți bine, n'avea încă scire de asta.

Și abia sosese la câmp, și cum sta fâlos țiganul răzimat ciobănește în măciucă, nebulul de berbec se repede pe la spate, isbesce odată și hop țigane, dă-te preste cap.

— Auleo, măciucă mea, dar' ce fu hasta?

Și se scoală repede, și cum se scoală o ia la fugă cu capul gol și strigă din poartă:

— Stăpâne, stăpâne, na-ți arvuna, că mă omoară, nu mai stau, na-ți arvuna!

Noi, cei din curte, veduserăm ce i-se întemplat și rîdeam de bietul cioban.

— Nu fi prost, mîi, că nu te cunoaște încă berbecul până se va mai deprinde cu fața ta.

Cu voe, fără voe, se domoli țiganul.

Merge a doua zi tata să-și vadă de cioban.

Caută în dreapta și în stînga, oile erau acolo ca și altădată. Dar' cioban nu-i.

— Dumnețeu te-adeuce, stăpâne! se auzi de undeva glasul țiganului.

— Da unde ești, mo?

— Eac-tă-mă-s! Unde să fiu? mîncu-ți sufletul!

Țiganul în vremea asta se dă jos dintr'un plop și îngîna meru: „hoțul ăla de berbec! lua-l-ar necuratul!“

Și tot astfel, în ția a doua și în a treia el pășea oile urcat în plopii înșirați pe marginea câmpului, cu lăcașul când înșirați, când într'altul, după-cum se mișca și turma. A patra zi dimineața ciobanul nu mai era nicăiri.

Fugise.

II. Țiganul și porculul.

Și țice că avea țiganul odată, nu se scie când, un porcul gras și mărișor ca de vre-o șese luni. Nisce flăcăi drăcoși de Română, și-au pus de gînd să-și ridică o leacă, fie și pe scoteala țiganului. Și scotesce ei, cum

ar face să fure porculul, — prea le lăsa gura apă după așa îmbucătură. Lucrul nu era ușor de implinit, că porculul — bag seamă și unde era păgubesc — trăgea o guțeară ca aceea, cum îl atîngea o mîna străină, și nu suferia decât numai pe-a stăpănu-so. Spre norocirea drăcoșilor, țiganul era și ceteraș de câte-ori cerea nevoea.

Merg ei într'o ție pe înserate la el și întrebă pentru cât ar vră să le țică în ceteră, că au să facă un chef. Țiganul cere cât scie el să ceară. Feciorii că e prea mult.

— Ean să vedem mai întăiu cum țici; apoi ție-om da și cât ceri, — îi țice unul.

Ia țiganul cetera și țice.

Feciorii se pun și laudă cetera, laudă pe ceteraș și încep să cînte și să joace și să facă o gălgăie trașnică. De unde se înteleagă țiganul de ce s'abiașă așa nebunii acestia: în vremea asta porculul putea să tot guțe, țiganul n'aușia și nu vedea. Se bucura de patru bănuți ce-i căpătase.

În noaptea aceea porculul a fost dus la o stănă, și-a făcut capătul și n'a mai rămas din el nimic decât botul.

Dimineața se scoală țiganul și vede cu ochii paguba. Acum înțelegea. Se scarpină în cap și pornește la primar, și începe a se jelui:

— Porcelașul meu, porcelașul meu, domnule județ, ție-or furat.

— Mîniți, mîi țigane, cine să-ți fure?

Din discursul foarte interesant al d-lui Simeon Popescu extragem următoarele.

Este o dicționar, care se potrivește la noi Români.

„Unde-i bine, nu-i de mine,
Unde-i rău, acolo-s eu“.

Aceasta așa este, însă oare de ce? Vor ține unii, că alte neamuri, care stau mai sus ca noi și ne stăpânesc, sunt mai vrednice, sînt, ca se ziceam așa, mai de neam. Dar noi scim, că străbunii nostri au stăpînit odată lumea, ear noi urmașii lor tot de o viță cu dînșii sîntem.

Alții vor fi de părere, că celelalte neamuri mai înaintate decît noi sînt mai cu cap, mai cuminte decît noi Români și de aceea ne-au întrecut în toată privința. Nici aceasta nu este adevărat. Este îndeobște știut și recunoscut, că Românul din fire este om deștept. Copiii nostri, dacă îi ducem la școală, nu sînt cei din urmă, ci de regulă cei din tîi la învățătură. Aceasta o recunoșc și străinii, care îi admiră pe tinerii români, care se duc la școlile lor, la gimnaziile și universitățile și învețe carte.

Alții eară vor ține, că Românul este mai slab din fire ca alte neamuri și de aceea a rămas înapoi. Nu este adevărat. De aceea vedem, că se înființează reuniuni și asocieri pentru tot felul de lucrare omenească.

La aceasta s'au gândit și domnii nostri românesci, cînd au întemeiat reuniunea aceasta. Ea la început a fost altmintrelea croită. Avea să fie pentru toți plugarii români din țeară, căci, deși nu sîntem cu toții plugari, recunoștem, că dacă îi merge rău plugarului, ne merge rău la toți, căci după plugar trăim cu toții. Stăpînirea nu ne-a lăsat să facem reuniunea pentru țeara întreagă și poate bine a făcut. A trebuit să ne restrîngem numai la comitatul nostru, prin aceasta terenul nostru de lucru a devenit mai mic, nu trebuie să ne risipim puterile prea mult, ear dacă celelalte comitate vor vedea, că facem lucru bun, își vor face și ele reuniuni ca a noastră.

D-voastră însă se nu socotiți, că această reuniune este numai curat plugărească. Sub agronomie se pot înțelege multe lucruri. Acolo este prăsierea vitelor și folosința produselor dela vite, acolo este stupăritul, pomăritul, rădănitul, prăsierea vermilor de mătăși și multe alte lucruri, cu care nu numai plugarul, ci tot omul, care are casă, grădina etc. poate să se folosească și să câștige avere pentru susținerea căsăii și creșterea copiilor.

În mijlocul reuniunii noastre Seliște a nu este ca celelalte comune mai mici. Ea este un centru, un loc de întîlnire pentru comunitate din jur. Mai mare și mai bogată fiind ea altele, dela ea se și pretinde mai mult.

Dorința comitetului este, ca în comunele mai mari și mai harnice să se înființeze filiale, subreuniuni ale reuniunii celei mari, pentru ca cu atît mai ușor și mai bine să ne putem ajuta unii pe alții. Bine ați face, dacă d-voastră v'afți învoi, ca prima subreuniune a reuniunii noastre să se înființeze aici la d-voastră în Seliște. Eu vă recomand aceasta și m'as bucura, dacă cuvintele mele v'ar fi convins, că bine ați face, dacă așa ați face.

Mai amintesc aicea încă odată, că după discursul d-lui president Eugen Brote, s'a încins o viuă discuție, care în cea mai mare parte a fost purtată de înșiși țărani, cărora a fost adresat discursul. Au luat parte la discuție mai mulți țărani din comunele învecinate: Galeș, Apoldul-de-sus, Săcel, ceea-ce este destulă dovadă despre interesul ținutului acesta pentru reuniunea agronomică. Tot aceasta o dovedește și faptul, că după terminarea discursurilor descrise, o mulțime de oameni s'a grăbit a se înscrie între membrii reuniunii,

bagă 'n grajd, și dă-i, și dă-i, și dă-i, rar și îndesat.

Nu prea era puțină să alegi pe Țigan dintre vite, cum sta acolo mugind cînd muu, cînd mîe, și scăpărînd din tot trupul.

În sfîrșit se satură de îmblățit și-l face scăpat, ca și cum nu l'ar fi vădut, — măcar, deu, bine îl vedeuse.

Dimineața se duce nașul îmbrăcat cu zechea și cu pălăria de paie ce le uitase a-seară finul-seu și intră în cort la Țigan. Țiganul, pentru un colț de țeară nu s'ar fi uitat la nașul-seu în ochi, ci bătea ferul de săriau scanteile ca nici-odată. Unul din puradai arată cu degetul la pălăria omului:

— Dic, dado, pălăria ta!
— Aci mo! strigă Țiganul și-i dă un ghiont puradăului să tacă.
— D'apoi dic, dado, zechea ta ai nouă!
— Da aci mo!
— Măi fine, da ce-ți tot spune băiatul ăla? întrebă nașul.

— Ce se spun? ia, cere de mîncare și n'am de unde să-i dau!
— N'ai de unde? D'apoi, fine dragă, de ce nu mai trimiți pe la mine, că eu îți dau bucuros, ceva brînză ori... ceva lapte.

— Ce lapte?... Mai lasă-te, scumpule, că și-ascară erai să-ți omori vițelul pentru o lingură!...
E. Hodos.

Și fără vorbă ia biciul într-o mîna, se

deși erau deja de mai înainte foarte numeroși membrii reuniunii din Seliște și jur.

După aceste s'a făcut o mică intrerupere. După o oară, destinată pentru recreație, publicul s'a intrunit din nou și cu toții împreună ne-am dus și am vizitat grădina școlii.

Conform celui mai curat adevăr constat, că grădina școlii am aflat-o în cea mai bună stare, bine îngrijită și în mod rațional cultivată. Singura vină ce i-s'ar pute băga este, că e prea mică pentru trebuințele unei comune atât de mari.

De aicea ne-am dus cu toții împreună în grădina d-lui protopret Liviu Bran de Lemény, unde eruditul profesor dl. D. Comșa și-a ținut interesantele sale demonstrațiuni pe se pot reproduce în modul interesant și instructiv, în care au fost predate, și de aceea mărginesc a constata, că ele în privința folosului lor nici decît n'au stat înapoi discursurilor rostite în sala școlii. Încheiînd această dare de seamă nu pot să nu-mi exprim dorința, sigur împărtășită de toți, care au luat parte la aceasta intrunire, ca on. comitet al reuniunii noastre să ne facă plăcerea a mai veni cît de curînd și cît de des în mijlocul nostru. *Un participant.*

„Unirea“ contra noastră.

DL I. G. Bibicescu, directorul „Unirii“ din București, ne face onorul de a ne adresa nouă redactorilor dela „Tribuna“ o lungă scrisoare deschisă, pe care o publicăm în Nrul dela 19 Iunie st. v. al acelei foi. Neputînd a nu răspunde veteranului publicist, care „între cei preste o sută de Români, ce țin un condei în presă, este al doilea în vîrstă gazetară“, la învinuirile și bănuelile sale debitate în contra noastră, pentru o mai bună înțelegere, lăsăm astăzi să urmeze în întreg cuprinsul ei scrisoarea d-lui Bibicescu, rezervându-ne pentru mîne răspunsul la aceea scrisoare:

Scrisoare deschisă

D-lor redactori ai „Tribunei“ din Sibiu.

Nu știu cine sînteți.

Și nici nu voesc să cercetez.

Sîntem contrați și, pentru prestigiul ce doresc să aibă presa, îmi place mai mult să vă privesc ca contrați naivi, sau rătăciți, decît cum vă zugrăvesc faptele ce comițeați.

Dar' voi, ori-cît v'afți îngămfa, nu puteți pretinde a fi recunoșcuți ca preoți executori ai sacrificiilor, nici eu nu sînt om a mă lăsa jertfă, mai ales cui?

În ce scop dar' toate laudele și calificările?

Credeți oare, că laudele ce-mi aduceți pot a mă abate din calea ce urmez?

Vă înșelați și de aceea vă cred naivi. Nu-mi trebuie, v'o spun cu părere de rău, laudele voastre; păstrați-vi-le, căci nu mă momiiți.

Un om întreg nu părăsesce lupta într-o cauză sfîntă pentru laudele ce i-ar adresa nisece codarzi, care n'au virtutea și virtutea de a fi luptători la înălțimea cauzei ce pretind că apără.

Înlături deci cu laudele.

Dar' încă odată, fiindcă nu vă cred decît amăgiți, să stăm puțin de vorbă.

Pretindeți că apărați, ca reprezentanți ai partidului național, drepturile Românilor asupriți de regimul unguresc și că singurii apărați cum trebuie, cum se cuvine.

Să cercetăm împreună pentru a vedea, dacă nu cumva și în această privință, ca în toate, vă înșelați amar și în paguba națiunii, pe care dîceți că o apărați.

Să deschidem istoria, căci ea singură ne poate fi călăuză sigură pentru prezent și mai cu seamă pentru viitor și să facem apel la învîntămintele ei.

În istoria frumosului Ardeal găsiți exemple de luptă contra asupritorilor.

Poporul ce vă asuprește, căci numai de el găsesc de cuvîntă a vorbi acum, a fost și el asuprit și scîțit cum s'a mîntuit.

Calea deci e bătută, vă e indicată, și pe acest drum nu veți găsi slăbiciunile, de care dați dinlic dovezi; nu veți găsi umilirile, pe care le înghițiți și vă trudiți a le micșora, pentru a nu vă divulga umilirea.

Bunul simț vă spune, că exemplele istoriei trebuie să le urmați și faptele petrecute de curînd confirmă această lecțiune istorică.

Voii o dovadă? Să v'o dau din faptele petrecute, în care ați fost și actori și victime.

Vorbesc de procesele de presă intentate „Gazetei Trans.“ și „Tribunei“.

Faptele imputate erau aceleași, sau mai aceleași.

Judecătorii aceiași: jurații unguri dela Cluj.

Ei bine, rezultatele proceselor au fost cu totul deosebite.

DL Murășianu, redactorul „Gaz. Trans.“, a fost achiat, ear' redactorul „Tribunei“ condamnat.

Întrebatu-v'afți oare, cercetați serios, care a fost, care a putut fi cauza, că jurații unguri au condamnat pe unul și au achiat pe celalalt?

Nu cred, căci de ați fi cercetat ați fi tras din faptele petrecute un învățămînt folositor vouă, folositor și națiunii române, prin direcțiunea ce ați fi căpătat din salutara lecțiune a faptelor.

Etă cum judec și explic eu lucrul acesta.

DL Mureșianu, cetățean întreg, Român verde, înarmat cu dreptul ce-i dă legea, de a vorbi în instanță limba sa națională, refuză mîndru și hotărît de a se apăra unguresc.

Redactorul „Tribunei“ din contra nu numai se apăra unguresc, dar' declară — negreșit cu gândul de a-și face favorabili pe jurați — că limba maghiară a învățat-o ăntău ca limbă usuală, ear' pe cea română și-a înșușit-o mai tîrziu prin studiu, nu dela mamă.

Rezultatul acestor atitudini atât de accentuat deosebite a fost, că cel-ce s'a umilit a fost condamnat și cel mîndru achiat.

Apăsătorul chiar, vedeți, respectă pe victimă cînd ea scie să impună respect, cînd e gata a se jertfi pentru a-și apăra drepturile și — îmi pare rău să spun cuvîntul — desprețușe și lovesce amar și greu pe cel-ce se umilește.

Aceste fapte, după a mea părere, trebuiau să vă lumineze mîntea, să vă încâlzească inima și să vă inspire ardoreaua cuvenită în lupta sfîntă pentru drepturile poporului asuprit.

N'ați înțeles-o și îmi pare rău; căci după-ce sîntem puțini, care luptăm în presă pentru această mare cauză, e o durere de a vedea, că și acești puțini se mai împuținează apucînd căi rătăcite.

Să mai luăm — căci eu încerc să vă conving — să mai luăm și alt fapt.

Programul dela Sibiu, evangelia luptei naționale a Românilor transcarpațini, pune autonomia marelui principat al Transilvaniei în fruntea aspirațiilor acelor Români.

Această cerință nu e de loc revoluționară; ea e numai o revendicare istorică legală, onestă și singură oferind poporului român condițiuni normale de dezvoltare ca popor român în intrul granițelor monarhiei austriace.

De ce ați renunțat a formula necontentit această revendicare?

Nu vedeți, că renunțînd călcați programul național, slăbiți națiunea și dați apăsătorilor ocaziunea de a vă acusa, că alțeva voiiți, chiar de acum?

Cugetați serios, rogu-vă, la cele-ce vă spun; cugetați ca Români și veți recunoaște, sînt sigur, că nu călăuziți, cel puțin conștient, de interesele adevărate ale Românilor ați lucrati, cînd ați lucrat cum ați lucrat.

Voii o nouă dovadă?

Vă dau faptul de o fenomenală apostasiă, faptul alegerii unui Ungur ca reprezentant în camera ungară al unui cerc exclusiv românesc, ca reprezentant al tuturor Românilor de preste munți, de vreme-ce altul nu mai au, n'au putut să aibă, nu li s'a permis să aibă.

Îmi veți ține, că dl Mocsáry e un om onest, că el recunoaște, că Români sînt persecutați și că le voesc binele.

Conced aceasta de bunăvoie și totuși cred și afirm, că nu un Ungur — ori-cine și ori-cum ar fi el — poate reprezenta legitim, logic și normal o națiune, care nu e a lui, o națiune în luptă cu aceea, căreia el îi aparține.

Și etă de ce.

Poate cineva să fie filantrop, poate să iubească toate popoarele; dar' în iubirea lui, trebuie să fie o gradațiune în iubirea lui, primul loc etă să-l ocupe națiunea, din care face parte, și cînd luptă și contestare între ea și alta ar fi, omul adevărat om, pentru națiunea sa se va rosti, pentru ea va lupta, pentru ea se va sacrifica.

Așa au făcut, așa fac, așa vor face toți, care nu sînt trădători.

Istoria e martoră.

La ce vă așteptați dar' dela domnul Mocsáry?

Eu nu ating onestitatea sa politică; nu bănuiesc sentimentele sale; dar' afirm, că dacă ar fi vorba să aleagă între Unguri și Români, dl Mocsáry — tocmai pentru-că e om de inimă — pentru Unguri se va rosti, pe ei îi va susține, pentru interesul lor național va lupta.

Aceasta atît e de adevărat încît dl Mocsáry însuși a declarat, că va susține drepturile Românilor afară de autonomia Transilvaniei.

Vedeți? Mocsáry e un om, care nu-și pune drapelul în buzunar, care nu-și ascunde credințele; el voesc și susține un stat unguresc, în care va fi înglobată Transilvania, Bănatul, Maramureșul, Crișana; susține preponderanța politică a elementului maghiar, care e în minoritate, în contra majorității române, și pentru a asigura trănicia acestei împetecite conglomerări spune Ungurilor: fiți drepti, respectați legea deplinei îndreptățiri, căci altfel aceste popoare, care sînt în majoritate, nu numai ar pute să se împună prin număr, dar' ar pute gravita înafară, unde le atrage glasul puternic al sîngelui și îndreptățirea pentru toți egală.

E limbajul unui om onest și cuminte, al unui naționalist convins, dar' convins, că națiunea lui — deși în minoritate — trebuie să aibă preponderanța politică și toate avantajele ce rezultă implicit din ea pentru propășirea economică, culturală etc.

Cu alte cuvinte, Mocsáry voesc să facă pe toate popoarele de sub coroana Sltui Stefan Unguri... însă de convingere.

Deosebirea între el și Kossuth, între el și regimul de astăzi și de mîne din Ungaria nu e alta decît, că acești din urmă, urmîrind același rezultat, caută să-l ajungă cu forța, prin persecuțiuni, prin intimidări și alte mijloace violente.

Așa fiind, cum n'ați vădut, cum nu vedeți, că alegerea lui — *maxima minimis componere* — este o tradare a intereselor esențiale românesci, o părsire a programului național, o recunoaștere implicită a înglobării marelui principat al Transilvaniei în statul ungar, arbitrar întocmit prin jertfirea drepturilor istorice ale Ardealului?

Nu întrebunțez vorba crudă de: tradare, pentru-că încă odată vă cred numai rătăciți; veți conveni însă cu mine, că ați comis și ați îndemnat pe Români să comită o fenomenală greșală, alegînd un Ungur, ear' nu un Român naționalist, ori-cine ar fi fost el.

În așa împrejurări nu cred, că mai aveți dreptul de a vă mira, că „Unirea“ a făcut și face deosebire între „Tribuna“ și celelalte țiare române de preste munți, căci idea pe care o combat în d-voastră mai ales a găsit susținători entuziasți și ea, pentru „Tribuna“ nu e prima, nici cea mai mică din greșelile ce-i imput.

Încheiu, căci scrisoarea mea a devenit prea lungă.

Vedeți, că v'am vorbit într'un ton părintesc și cred că am dreptul, de vreme-ce între cei preste o sută de Români ce țin un condei în presă, sînt al doilea în vîrstă gazetărească.

Sper, în interesul ideii ce urmăresc toți Români cei buni, că nu mă veți sili a lua alt ton și a purta războiu chiar pe terenul d-voastre.

Mă explic.

Guvernul ungar a făcut „Unirii“ onoarea de a-i interzice debitul postal, creșdînd că o lovesce.

S'a înșelat însă; căci dela început chiar, — pentru a nu distrage cetitorii țiarelor române de acolo — eu n'am trimis „Unirea“ la mîni, afară de o singură persoană, și n'am trimis-o pentru-că m'am temut, că, vedînd un țiar din țeară, care se ocupă în amănunt și de afacerile celor de preste munți, îl vor preferi celor de acolo și astfel acestea ar perde, ceea-ce n'am voit, ceea-ce nu voesc, pentru-că scopul meu a fost și este de a face propagandă pentru marea și mîntuitoarea idee ce susțin între Români din România liberă, lăsînd această sarcină pentru cei de dincolo țiarelor de acolo.

Ați atacat deci „Unirea“, fără-ca ea se se încerce și să aibă puțință de a se apăra.

Vă încunoscîntez, că — dacă nu veți fi limpedit din cele de mai sus — primesc provocarea, că ridic mînașă și dacă cele conținute în această scrisoare nu vă sînt îndestultitoare, spre a face cadă perdeaua ce vă acoperă judecata, voi duce lupta și pe terenul d-voastre.

Am fucosirea de a fi bine, suficient și onorabil enunciat și dincolo, unde am petrecut cîte două luni în fiecare an, în curs de șase ani, și deci cărturarii d-voastre vor găsi o cunoscință în limbajul meu fără colituri, în limbajul unui om sincer și până la sacrificiu devotat cauzei naționale.

Vă spun, tot părintesc, cruțați-mi această invasiune pentru motive, pe care nu puteți să nu le înțelegi, fără chiar să mai fie nevoie de a le spune eu.

Ori-ce veți face însă, eu nu-mi voi perde din vedere scopul, și mijloacele ce voi întrebunța vor fi călăuzite numai și numai de cuvintele evangheliei:

Nu voi u morțea pécătosului, ci să se îndrepteze și să fie viu.

Nu pot însă să nu vă amintesc, că nici odată n'au fost, nu sînt și nu vor fi mîntuite popoarele asuprite de oameni, care pun

pelea — și în condițiile moderne — libertatea lor mai presus de drepturile de libertățile, de onoare și de viitorul națiunii, din care face parte.

Din nimic nu se face nimic. Sacrificiul este astăzi baza dreptului. Nu-l faci, dă-te în lături; lasă locul altuia, sau cel puțin nu-i pune pedeci.

Ori vorbește cum 'ți-e portul. Sau te poartă cum 'ți-e vorba.

Eată o programă, domnilor dela „Tribuna“.

Judecați-o românească e tot ce vă cer. Sfirșesc urându-vă ceea-ce doresc din toată inima, ca scrisoarea mea să fie pentru d-v. ceea-ce a fost pentru Saul drumul Damascului, adică o revelare a adevărului adevăr și interes în cestiunea națională a Românilor de dincolo.

Aștept cu speranță și dacă nu, nu; căci înțelegeți, că în cestiuni așa de mari la crucițare nimeni n'are drept: Ori Stan, ori căpitan.

Eată singura formulă ce convine poezilor asuprite.

Algeți-vă locul ca Români și fiți, vidoresc, Români români.

I. G. Bibicescu.

CRONICĂ.

Numiri de capelani canstrensi în armata comună. De capelani canstrensi cl. a II-a în rezervă au fost numiți: Florian Rusan și Ioan Muntean, ambii preoți ai arhidiecezei gr-or. din Ardeal, și Ștefan Pap, preot al arhidiecezei gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.

Sciri militare. Căpitanul cl. I. Ernestin Mărginean dela reg. de inf. Nr. 50 este promovat în funcția de loc. de maior. Sublocotenentul Antoniu Parau dela reg. de inf. Nr. 50 este concediat cu competență de așteptare pe șese luni.

Sciri personale. Excelența Sa comandantul de corp baron de Schönfeld, după folosința unei cure de mai multe săptămâni în Meran, s'a reîntors ieri la Sibiu.

Presfinția Sa domnul Episcop diocesan Ioan Popasu a plecat Sibiu în 18/30 Iunie a. c. cu trenul accelerat la Karlsbad spre a face o cură de 4 săptămâni pentru restabilirea sănătății sale.

Ambasadorn austro-ungar din Londra, contele Alois Károly, la propria sa cerere a fost demis din postul său, conferindu-i-se totodată marelui cordon al ordinului Sfântului Ștefan.

Ministerul de justiție a dat ordin, în urma legii celei noue asupra conducerii cârților funduare, ca dela 1 Aprilie a. c. toate înregistrările cârților funduare să se facă numai pe baza documentelor concepute în limba maghiară sau traduse fidel cu autentificare. În urma acestui ordin trebuiau deci și extrasele matriculare traduse în ungurese, dacă erau scrise în altă limbă.

Armăsari de vânzare. Secțiunea ministerului de agricultură pentru prăsierea cailor va cumpăra și în anul acesta armăsari în etate de 4-8 ani. Toți acei prăsiitori de cai, care dispun de armăsari de vânzare, sunt recercați a arăta numărul armăsarilor, locul, unde sunt așezați, etatea lor s. a. Aceste notițe au să fie trimise secțiunii mai sus numite în formă de suplică provădată cu timbru de 50.

Metropolitul Miron și examenele școlarelor din Brașov. Conform promisiunii solemne ce a făcut-o în sesiunea sinodală din estan, Înaltpreasfinția Sa arhiepiscopul și metropolitul Miron Roman avea să asiste în persoană la examenele școlarelor noastre confesionale din Brașov. Înaintea examenelor cu vre-o câteva zile Înaltpreasfinția Sa și lăcșe pretundența faima, că are să plece la Brașov în scopul numit. Afiam acum, că Înaltpreasfinția Sa suferă de cunoșcuta-i boală, care 'i-a reclamat substituția, și așa a trimis la Brașov drept substituit pe părintele Dr. Ilarion Pușcariu.

Despărțământul XII. al asociațiunii transilvane în adunarea sa din urmă 1886 a decis a-și ține adunarea sa generală în Ilonda-mare, pentru care scop din încrederea d-lui director al despărțământului a fost conchemată inteligența din giurul Ilondei-mari la o conferență prealabilă în 7 inși și anume: d-nii Alexandru Hosszu preot, Nicolae Hosszu, proprietar, Ioan Roman, notar cerc., Mihail Furkovic, notar cerc., Clemente Barbu, iurist, Petru Busura, preot, Nicolae Carsoț, adj. not. A fost de față d-nul propretor Berzenezey, care ni se spune, că a arătat toată bunăvoința față cu adunarea românească și a recomandat concursul pentru reșuirea cât de splendidă, a descoperit mai departe, că comitelesupra la ultimele vizite ce a făcut la pretură și-a exprimat dorința de reșuirea bună a adunării.

Societatea pentru fondul de teatru român. Comitetul societății pentru fondul de teatru român a ținut în săptămâna trecută,

Vineri, în Budapesta ședință, în care s'a ocupat special cu raportul către viitoarea adunare generală ce se va ține la Lugos, unde societatea a fost invitată cu ocaziunea adunării generale din Oravița în anul trecut. Această adunare, — ne spune „Familia“ — în toate privințele promise a fi interesantă și are să formeze epocă în istoria societății, căci acolo societatea va face primul pas pentru realizarea ideii de a înființa un teatru național românesc: anume va defige un premiu de 300 fl. pentru cea mai bună piesă originală. Terminul adunării se va fi a în curând de către inteligența română din Lugos.

Porta-de-fer. La 2 Iulie au sosit în Orșova 15 ingineri, care vor avé să elaboreze planurile îndetaliile pentru lucrările de minare și de regulare ale cataractelor dela Porta-de-fer.

Întâlnire cu o ursoaică. La finele săptămânii trecute un cioban s'a întâlnit pe Oncesi cu o ursoaică, care 'i-a sfărâmat întreg piciorul stâng așa, că a trebuit să fie transportat în spitalul de aici.

Sinucidere. Învățătorul gr-or. din Sâmpietru Silvestru Creangă s'a spânzurat alaltăieri în odaia sa în urma unui atac de alienațiune mentală. În anul trecut a mai încercat odată bietul învățător să se sinucidă pe când zăcea bolnav în spitalul din Brașov.

Regularea granițelor. Ținutul dela Zagon, cumpărat de România în urma regulării granițelor, a fost predat în 29 Iunie reprezentanților României. Protocolul de predare, în care s'nt desemnate și marginile teritoriale ale acestui ținut, e compus în două exemplare în limba franceză și din partea Austriei e subscris de comisarii guvernului Iosif Pótsa, de vice-comitele baronul Gavriil Apor, ear' din partea României de prefectul Dr. Alexandru Păclean.

Di general E. Pencovici, comandantul diviziiei a V-a de Galați, este — precum ne spun foile din România — numit ca delegat din partea guvernului român, pentru-ca împreună cu dl conte Bethlen, delegatul Austro-Ungariei, să formeze comisia de arbitriu în aplicarea convențiunii încheiate anul trecut pentru fixarea granițelor dintre ambele state. Dl general Pencovici a și plecat la noua sa însărcinare.

Note de bancă românești false. În Brașov a voit o damă să schimbe o notă de 20 franci. Afându-se că nota e falsă, dama respectivă a fost deținută.

Renumițul șahist din Londra Zuckertort a murit zilele aceste. În jocul de șah el a fost cel mai mare măiestru al timpului nostru.

Renumițul șahist din Londra Zuckertort a murit zilele aceste. În jocul de șah el a fost cel mai mare măiestru al timpului nostru.

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 2 Iulie n. Mackenzie desminte împărțșirea despre diagnosa și declară, că diagnosa lui a fost rac.

Londra, 2 Iulie n. Scopul principal al călătoriei împăratului Wilhelm în Rusia este de a produce un aranjament între Austria și Rusia. Diplomația recomandă drept transacțiune: Austria să domnieze în Sârbia și Rusia în Bulgaria.

Posturi vacante: Două posturi de profesori la gimnasiul inf. reformat din Kunszentmiklós și adică: unul de limba latină și maghiară, altul din matematică și geometrie; fiecare cu salariu de câte 800 fl. și 120 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 20 Iulie st. n. a. c. la direcțiunea gimn.

Două posturi de servitori ofițiali și adică: anul la fabrica de tutun din Cluj, altul la cea din Fiume. — A se adresa în opt săptămâni la autoritățile competente.

Un post de magistru postal în Husușeu prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 200 fl., 40 fl. pașale pentru cancelarie și 20 fl. ca ananunare. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Un post de magistru postal în Szent-Iván prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 100 fl. și 40 fl. pașal pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Berlin, 3 Iulie n. Vice-secretarul de stat Herfurth a fost numit ministru de interne, ceea-ce a produs mare surprindere.

Petersburg, 3 Iulie n. La cererea de aici se așteaptă visita împăratului Wilhelm pe la mijlocul acestei luni.

Sinaia, 3 Iulie n. Generalul Schlieffen, care a notificat ucarea pe tron a împăratului Germaniei și a adus exprimarea sentimentelor de veche prietenie a împăratului german pentru regele Carol, a accentuat bunele relațiuni dintre România și Germania. Regele a dat expresiune celei mai adânci dureri pentru moartea împăratului și celor mai călduroase dorințe pentru Wilhelm, declarând totodată, că pune mare preț pe relațiunile de prietenie între aceste două țeri.

Bibliografie.

„Familia“. Diar beletristic-literar; apare odată pe săptămână în Oradea-mare. Anul XXIV. Nrul 25. Cuprinde: Petre voinicul, poezie de Grigore Sima alui Ioan. — Epigrame, de N. A. Bogdan. — Șoimul, novelă germană de E. traducere de Lucreția Săciu. — Contesa Palatină, după H. Heine, de A. Macedonschi. — Grivița, de T. C. Văcărescu. — Poesii populare, culese de Laura Veturia Mureșan. — Cronică vineză, de V. Rusu. — Boșoane. — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? Șaradă. — Ilustrațiune: Copila și florile.

Noutăți musicale.

La N. Cosma în Iași au apărut de curând: „Foc“, galop pentru pian, de C. Decker, dedicat d-lui căpitan M. Costiescu; „Doina polca-mazurca“ pentru pian, de Anton Muntean, edițiunea a doua.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

— 16 Iulie st. n. a. c. se va ține licitațiune cu oferte în localul oficiului de edilitate comitatens din Murăș-Turda în scopul reparării drumului de stat pe linia 279,930—274 dintre Cluj și Brașov.

— 16 August st. n. a. c. imobilele lui George Förster de către tribunalul regesc din Alba-regală.

— 28 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Isidor Buradzsin de către trib. reg. din Zombor.

— 12 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Gulyás în comuna Socolu-mare de către judecătoria reg. din Tâmaș.

— 16 Iulie st. n. a. c. averea lui Viliam Reiner de către executorul jud. dela judecătoria reg. din Alba-Iulia.

— 28 Septembrie st. n. a. c. imobilele lui Carol Gaulacher în comuna Sănmărtin de către tribunalul reg. din Győr.

— 3 Septembrie st. n. a. c. imobilele lui Samuil Glós în comuna Szakál de către judecătoria reg. din Szécsény.

— 16—17 August st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Grész de către judecătoria regesc din Csáktornya.

— 16 Septembrie st. n. a. c. imobilele Mariei Miodragovics de către tribunalul reg. din Újvidék.

— 5 Octombrie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Umathum de către judecătoria reg. din M.Óvár.

Concursuri în provincie:

— Contra Ida Oppenheim în Timișoara. Conc. ems. Antoniu Virter; m. crt. Mór Ehrenfest. — T. de ins. 24 Iulie st. n.; pr. de licu. 6 August st. n. a. c. la tribunalul reg. din Timișoara.

— Contra firma „Horák Ede“ în Cașovia. Conc. ems. Ladislau Teleyk; mass. crt. Desideriu Bulyi. T. de ins. 30 August st. n.; pr. de licu. 3 Septembrie st. n. a. c. la trib. reg. din Cașovia.

— Contra Alexandru Szarvasi în Ciongrad. Conc. ems. Francisc Nagy; mass. crt. Francisc Szvoboda. — T. de ins. 6 August st. n.; pr. de licu. 24 August st. n. a. c. la tribunalul reg. din Seghedin.

Posturi vacante:

— Două posturi de profesori la gimnasiul inf. reformat din Kunszentmiklós și adică: unul de limba latină și maghiară, altul din matematică și geometrie; fiecare cu salariu de câte 800 fl. și 120 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 20 Iulie st. n. a. c. la direcțiunea gimn.

— Două posturi de servitori ofițiali și adică: anul la fabrica de tutun din Cluj, altul la cea din Fiume. — A se adresa în opt săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Husușeu prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 200 fl., 40 fl. pașale pentru cancelarie și 20 fl. ca ananunare. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Szent-Iván prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 100 fl. și 40 fl. pașal pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 3 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Observată, Diferența din prezișă, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcțiunea vântului.

Din țeară, 28 Iunie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura natură Celsius, Vântul.

Sosiți în Sibiu.

La 3 Iulie n. Hotel „Newriver“. Ludovic Györkö, profesor din Făgăraș, Demokos, profesor din Christurul-săsec. Conradi, Szighety, Karpes, toți comercianți din Viena. Hotel „Meltzer“. Carol Scheidl, George Thies, Mihail Bolesch, Martin Deli, toți economi. Florian Eckhard, preot. Hotel „Habermann“. Veinecke, Reinecke, Farger, Hayzert, musicianți.

Economic.

Furnisarea pentru armata bulgară.

Pe baza unei note a consulatului general din Sofia către camera comercială din Brașov, ministrul bulgar de războiu a exoris pe ziua de 4 Iulie st. n. un concurs cu oferte pentru furnisarea de: 5000 m. pănură verde-închisă, 14.000 m. pănură albastră-deschisă, 130.000 m. pănură rusească de căptușală, 5400 m. pele de pânuci, 6200 m. țoale, 3100 m. pânză de corturi, 34.000 cartușiere, 17.000 curele de pușcă, 17.000 curele de încins. Supralicitatiunea se va ține în 9 Iulie st. n. Vadiul e de 5%. Terminul de literare e stabilit pe 13 Octombrie a. c.

Starea sēmănturilor. Din Timișoara

se scrie cu data de 30 Iunie: Ploile cădute în zilele din urmă prin făturările noastre au ajutat mult la restauarea sēmănturilor, care deja începeau a pâl tot mai tare. Cu toate acestea nu multă speranță avem de seceriș recolta are; după medic stau holdele până acum, prea bogate să fie îndestuitoare. Grâul e pe multe locuri copleșit de neghină și tăciune, astfel încât economii au trebuit — numai din cauză, că prea tare se pustiesce grâul — se s'apuce de secerat, cu toate-că el încă e necopt cum se cade. Aceasta e o altă pagubă. Adauge apoi că timpul e ploios și ploaia, chiar acum pe timpul secerișului, când economii se ocupă cu delăturarea tăciunelui, e foarte stricătioasă. Sēcara a eșit slabă din pământ și slabă a rămas mereu. Sēmănturile de primăvară s'au desvoltat de altcum frumos și ele promit bune secerișuri.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 17 și 18 Iunie st. v. 1888. L. Dreyfuss lui L. Dreyfuss, grâu 26.000 hect., 8.60 lei. L. Dreyfuss lui G. Mendl, grâu 10.000 hect., 8.60 lei. Vamvuri lui Bellet, grâu 2400 hect., 7.10 lei. Marghiloman lui Sgardeli, porumb 1750 hect., 7.20 lei. Marghiloman lui Sgardeli, porumb 1520 hect., 7.— lei. Perlea lui Sgardeli, porumb 970 hect., 7.60 lei. Perlea lui Sgardeli, porumb 1200 hect., 7.35 lei. Perlea lui Sgardeli, porumb 2200 hect., 7.35 lei. Petcu lui L. Mendl, porumb 750 hect., 7.40 lei. Petcu lui L. Mendl, porumb 1960 hect., 7.40 lei. Vamvuri lui Pauli, grâu 6150 hect., 9.30 lei. Cotts lui Manari, grâu 1700 hect., 9.70 lei. Eisenstein lui G. Mendl, grâu 1600 hect., 10.10 lei. Eisenstein lui Zfetovich, porumb 1500 hect., 7.— lei. Furnis lui Zfetovich, porumb 3000 hect., 7.20 lei. Furnis lui Zfetovich, porumb 3150 hect., 7.05 lei. Ergas lui Zfetovich, porumb 3300 hect., 6.55 lei. Grosovich lui Sgardeli, porumb 950 hect., 6.50 lei. Ferando lui Zfetovich, porumb 3000 hect., 6.90 lei. Cirschen lui A. Verona, grâu 1000 hect., 9.55 lei. Agiu 15.90 la %.

C. r. priv. Riunione Adriatica di Sicurtă in Triest.

La 30 I. tr. a ținut această societate adunarea generală și a serbat totodată îhbul de 50 de ani al existenței sale, la care a fost de față afară de numeroase comități și dirigintul secțiunii ungare a acestui institut consilierul int. și deputat domnul baron Frideric Podmaniczky. Locuitorii patriei noastre au documentat todeauna față cu acest institut un vi interes, deoarece ce acesta este unul dintre institutele, care a înfrăținat și cultivat în patria noastră această foarte însemnată și binefacătoare instituțiune de asigurări. Riunione Adriatica di Sicurtă operează de sine decuri în Ungaria și dela început activității sale s'a bucurat todeauna de simpatia și sprigul din partea marelui public. O urmare naturală a acestei bunăvoințe generale a fost continuata înflorire și întărire a acestui institut, astfel, că acum este unul dintre cele mai mari și mai însemnate institute ale monarchiei austr. ung. și conducătorii prezenți ai acestei societăți oferă garanță, că 'i-a succes a 'și-o câștiga prin o purtare preventitoare, punctuală și conșciențioasă. Din darea de seamă pe anul 1887 extragem următoarele date mai importante: Asigurările pe viață încheiate în anul 1887 se urcă la suma de 9,657,496 floranti capital și 39,037 fl. rente. Fondul de asigurare este cu finea anul de 45,555,050 fl. capital și 120,803 fl. rente și arată o sporire de 3,750,286 fl. capital și 25,717 fl. rentă. Venitul premiilor a fost de 2,082,231 fl. și a încreut pe acel din anul precedent cu 326,274 fl. Pentru casuri de moarte și viață s'a ajuns spre distribuie 831,815 fl. și afară de acia s'a rezervat netto 223,206 fl. Reserva premiilor osterie de 8,943,103 fl. și arată față cu anul trecut o sporire de 807,857 fl. Întrarea pentru premiile de asigurare pentru casurilur elementare se urcă la 8,015,810 fl., pentru contrasigurări s'au cheltuit 3,280,539 fl. Pagabile au costat 5,939,822 fl., dintre care au aparținut 2,324,105 fl. contrasigurărilor. Afară de acestea a trebuit să se rezerveze pentru daune nerolvate netto 211,296 fl. Reserva premiilor pentru contul propriu este de 1,477,012 fl., pentru asigurări contra incendiului 10,829 fl., pentru asigurări de transport, rezerva specială pentru asigurări în contra grădinei în suma de 450,000 fl. a rămas neschimbată. Portofoliul premiilor pe diziă s'a urcat la 13,606,345 fl. — Despăgubirile făcute de către societate dela existența ei încoace se urcă la suma de 141 milioane floreni. Bilanțul total se încheie cu un profit de 292,391 fl. 80 cr., din care după scăderea împărțirilor după statute și și a altor 10,000 fl., care din incidentul, că a împlinit societatea 50 de ani de existență, s'a dedicat cassei economice și de îngrijire a ampoziților, s'a hotărât împărțirea unei dividende de 52 fl. Societatea posedă cu ultima Decembrie 1887 (afară de capitalul acțiilor de 4 milioane fl. cu solviera de 1,600,000 fl. în bani) rezerve în suma de 11 1/2 milioane floreni

Prețul mărfurilor.

Tergul de rămători în Steinbruch. În 30 Iunie n. s'a notat: ungurești bătâni grei 48.— cr. până 49.— cr. ungurești grei, tineri 50.— cr. până 50 1/2 cr., până 49.— cr., până 50.— cr., ușori 48.— cr., până 49.— cr., de mijloc 48.— cr., până 49.— cr., ușoară 47 1/2 cr., până 48.— cr., românești de Bakoyn, grei — cr., până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei 49 1/2 cr., până 50 1/2 cr., transito de mijloc 48 1/2 cr., până 49 1/2 cr., transito ușori 47.— cr., până 48 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr., până — cr., cr. per 4% cumpăniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Iunie 1888.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Table with 5 columns: Săminte, Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect., Prețul per 100 chilog., Qualitatea per hect.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

